

**Commentaria In Regulas Cancellariæ Apostolicæ: Sive In
Glossemata Alphonsi Sotto, Glossatoris nuncupati**

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

Reg. XLVII. non valeat Impetratio facta per modum in Cancellaria
exprimendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62377](#)

solent, cum sit absens ex justa causa c. relatum de cler. non resident. Nicol. Garcia de Benef. p. 11. c. 9. num. 28. licet interim debeat per alium defervire beneficio si servitum illud requirit Garcia d. c. num. 29. ubi subjicit quod si est curatum debet obtinere licentiam ab Ordinario in scriptis juxta Concilium Trid. sess. 23. 11. de reformar. & si noller dare, recurrendum esset ad Superiorum ut ibid. addit. Adverte insuper quod talis religionem ingressus non lucrabitur fructus si sunt beneficia non habentia fructus in absentia, ut sunt nonnulli canonicatus & prebenda quorum fructus residendo lucri sunt, inquit Garcia d. c. 9. num. 31. **IE**
Adverte secundo quod talis Novitius debebit renunciare intra duos menses proximos ante professionem cum licentia Episcopi, vel ejus Vicarii, & alter facta renunciatio erit irrita, & nullius effectus ex decreto Concilij Trid. d. c. 1. & sess. 25. c. 16. de reg. quod decretum etiam habere locum, quando quis renunciantate ingressum, seu intuitu ingressus religionis resolvit S. Congregatio: nam videtur facta in fraudem, & hoc quando ordinatus ad titulum illius beneficii non habet aliunde ex quo vivere potest: nam his casibus non debet admittit resignation, nisi habeatur certitudo de professione, & eo modo quo dictum est, & de stylo exprimitur in supplicatione Flam. Paris. de resig. ben. lib. 3. c. 13. Item habet locum in qualcumque renunciatione beneficiorum, ut saepius censuit S. Congregatio Concilij teste eod. Flam. Paris. dicta qu. 13. num. 5.

Ethis igitur colligitur faciendam esse resignationem de consensu superiorum ante duos menses professionis, idque non caret ratione, ne temerè quis renunciet dum est Novitus, & postea contingat carere beneficio, & Monachatu, si forte non admittatur ad professionem, velipse postea nolit professionem emettere juxta ea quæ scribit Abb. in cæx transmis. a num. 5. de renunciat. ex quo c. 1. **3** iam sequitur Episcopum non debere admittere resignationem ejusmodi beneficii, illud conferre nisi facta professione, ut præter placitum S. Congregationis, notat quoque Zechius de ben. c. ult. num. 2. §. mente etiam captus, atque ita intelligenda verba Constitutionis 58. p. ij. V. ibi Religionem ingrediuntur, scilicet per professionem, notat Nicol. Garcia d. c. 9. num. 23. & non per habitus susceptiones, ut voluit Fuscos & Flam, Parisius lib. 5. qu. ult. de resig. ben.

Argumenta in Reg. XLV. INNOCENTI VIII. qua est XLVI. PAVLI V.

1. Impetratio beneficij in genere nec 2. Valeret impetratio secundi, specifica
specificato modo vacandi, est nul- to modo vacandi, non etiam prima.
l. 3. Hec Reg. est de dandis ex quo habet
III 2 Decretum

- decretum irritans, vel annullans.
 4. Secundus Principis iussus habetur
pro certa scientia, & num. 7.
 5. Quod unico contextu dicitur, habe-
tur pro uno actu, licet plures repe-
tatur.
 6. Impetrans tenetur facere mentionem
de vacatione & de modo vacandi.
 7. Impetrans an sit arctandus ad proban-
- dum omnia crimina narrata.
 8. Impetrans beneficium ob crimen pri-
vatione dignum, quam clausulam lu-
beat inserere ne criminofus interim
possit resigñare.
 9. Secunda iussio habetur pro certa sci-
entia quando secundum rescriptum
mentionem facit de primo.

*Regula XLV. Innocentij VIII.
qua est XLVI. Pauli V.*

**NON VALEAT IMPETRATIO FACTA PER
MODUM IN CANCELLARIA EXPRIMENDUM.**

Item voluit quod si petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impretratio non valet, nec litterae desuper expediantur.

GLOSSEMA ALPHONSI.

*I*sta Regula dicit quod si impetratur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, quod talis impretratio non valet, nec litterae desuper expediantur: hoc dicit & est clara: & ratio dubitandi potuit esse, quia ex quo beneficium, & eius collatio pertinebat ad Papam, satis erat dicere in genere Tale beneficium vacat. Sup. S. V. quod dignetur mihi illud conferre & si Papa dicat fiat ut petitur, videtur valere talis impretratio, ex quo petitio, & signatura sunt generales. id est comprehendit quamlibet speciem sub se comprehensam arg. c. solita de maio. & obed. cum infinitis. Et ratio decidendi est in contrarium, & si impetratur in genere nec nominatur persona, nec modus vacandi, tamen si Papa sciret ita de facili non concedere, id est impretratio est nulla, facit dictum c. postulasti de rescripto, & quod dixi supra regula proxima. id est secundus impetrarer, & exprimeret verum modum vacandi, illa impretratio valeret, & non prima, per istam regulam, iuncta d. c. postulasti, & quia ista Regula annullat impretrationem quod etiam Camera non daret, etiam si versus 1 moius vacandi exprimeretur. Tamen credo quod ista si danda, ex quo habet decretum irritans, vel annullans ut dixi, & crederem quod si in clausulis supplicationis etiam hoc petatur.

peteretur & in corpore etiam, quod tunc non haberet locum ista Regula, ex quo Papa bie mandat, & secundus iussus habetur pro certa scientia vel pro motu proprio, ut in l. nec damnoſa C. de precib⁹ impera. offe. & ibi dicit Bald. & facit gl. in verbo aliis, quam not. ibi Ang. in authen. de non alien. aut permu. §. quia verò ſimile col. ii. niſi dicas quod id quod nititur unico contextu habetur pro uno actu, licet plures reperatur, facit glo. in l. ſi convenerit la. i. ff. de pign. act. & gl. in c. ab eo de app. lib. vi. & quod dicit Bald. in preceſio C. & glo. in c. ſuam de appel. ide dubito quod Cancellaria etiam hoc recipere, ſed de Camera non dubito, ſi eſt pecunia, ide permittas bene taxari talem bullam ut tranſeat per Cameram.

COMMENTARIA IO. A CHOKIER.

Imperatio eſt null⁹. Olim ante hanc R̄gulām non erat neceſſe exprimere modūm vacationis ut not. Geminian. in c. ſuceptum num. 10. de Reſcript. in c. Larg. 6. facta enim ſimpliciter mentione vacationis, includebatur omnis modus vacationis glo. in Clem. i. verbo Quaniv⁹ de Preb. & glo. in c. ſi propter de Reſcript. in c. ſue per mortem beneficiarii, vel per tranſlationem, vel denique per amotionem, aut privationem, iſta enim eſt ſumma vacantiūm beneficiorū dīvino c. niſi iam pridē c. poſt tranſlationem c. ult. de Renunciat. c. ſuceptum ibid. DD. de Reſcript. in c. Nunc verò per hanc regulam Impertrans tenetur facere mentionem de vacacione, & de modo vacandi, alias imperatio & proviſio eſt nulla, ut hic dicitur & notat obiter Mōhed. decis. 33. de preb. & Felij in c. in noſtra de reſcript. quia alias multa committebantur fraudes, & cauti pragmatici nunquam exprimebant modūm, teſte Rebuffo in addit. ad hanc reg. Licet in ſignatura poſſit dici quod major & uberior expreſſio fieri poſſit, & etiam ſolet ſepa uno modo vacandi expreſſo dicere, & alio quovis modo, ut notum eſt, & traditum DD. in c. ſuceptum de reſcript. in c. Sed hæc R̄g. ſtatuit, ut faltem u- nus modus vacandi exprimatur ſi plures ſint. Quod ſi plura delicta in ſuppli- catione expreſſerit peratque committit quibusdam probis viris, ut ſi eis de pre- miffis vel altero o premissorum conſtituerit dictum N. priuert, tunc Papa conſuevit delere illa verba Vel altero premissorum: quia poſtquam Impertrans diſfamat aliquem de pluribus criminibus deberet arctari ad probandum omnia quibus diſfamat, alias poena talionis tenetur vel ad diſfamationis poenam, text. int. ſuper his ubi DD. de accuf. c. licet Heli de Simonia Staphil. de litt. gratia fol. 176. ref. Norandum eſt. Rebuff. d. loco. ubi quoq; notat quod ſi quis impetrat benefi- cium per privationem debet ne interim reſignet inſerere iſtam clauſulam. Et 8 cum decreto quod reſignatio cedat in favore impetrantis; quod ſolet concedi poſt pri- main privationis iententiam, & rariſimè ante, ut not. Staphil. d. loco & ego alibi.

līi 3.

Pre

B. Pro certa scientia) Adde And. Gail. lib. I. obser. Camera obser. 35. num. 6.
quod tamen limita singulariter ut procedat, quando secunda iussio, vel secundum
dum rescriptum facit expressam mentionem de primo : alias ita geminatio
non haberet effectum, per not. Bald. in l. 2. C. de petit. bon. sublati lib. 2. Jds.
I. nec damnoſa C. de præcib. imp. offer.

*Argumenta in Reg. XLVI. INNOCENTII VIII.
qua est XLVII. PAVLI V.*

1. Iudex delegatus principis potest
subdelegare.	delegare non potest.
2. Industria Judicis videtur electa, ubi
a Papa datur per signaturam.	per clausulam : Tuam conscientiam
onerantes, censetur electa industria
personæ.
3. Viccancellarius Papæ an possit ali-
quem substituere.	Multo magis cum Papa sic rescriptum,
per teipsum cognoscas, vel exequi-
ris : nam tunc ne quidem parva
consensu poterit subdelegate.
4. Hæc Regula non est de dandis.	Delegatus vel subdelegatus ab Ordini
nario, subdelegare non potest.
5. Delegatus summi principis senten-
tiam tuam exequi potest.	Delegatus etiam in subdelegantem inve-
ter proponitur post item consenti-
tam.
6. Delegatus potest subdelegare si sit
delegatus summi principis, aliter non.	
7. Ubi est electa industria personæ, de-
legatus etiam a summo principe sub-	

*Regula xlvi. Innocentii viii.
qua est XLVII. PAVLI V.*

DE EXECUTIONE FACIENDA.

Item voluit, statuit & ordinavit, quod quotiescumque per signatu-
ram suam vel de ejus mandato factam super exequendas aliquibus
cum adjectione proprii nominis vel dignitatis cuiusvis iudex datur,
litteræ desuper expediantur cum expressione, quod idem iudex ex-
ecutionem faciat per seipsum.

GLOSSE.